

Vysoké učení technické v Brně

Fakulta architektury

Poříčí 273/5, 63900 Brno 39

Zadání diplomové práce

Číslo diplomové práce: FA-DIP0064/2011
Ústav: Ústav navrhování V.
Student(ka): **Bc. Marie Vlčková**
Studijní program: Architektura a urbanismus (N3501)
Studijní obor: Architektura (3501T002)
Vedoucí diplomové práce: **doc. Ing. arch. Karel Havlíš**
Konzultanti diplomové práce:

Akademický rok: 2011/12

Název diplomové práce:

Znojmo - Kapucínský Klášter a hradební příkop

Zadání diplomové práce:

Architektonická a urbanistická studie území části hradebního okruhu pod Vlčkovou věží ve Znojmě s areálem bývalého Kapucínského kláštera. Cílem návrhu je přestavba památkově chráněného kláštera na centrum pro seniory s komerčně využitelným parterem. Studie se bude zabývat také novou výstavbou v prostoru bývalých zahrad kláštera v kontextu historické kompaktní městské zástavby a revitalizací jižního cípu hradebního okruhu s využitím městského opevnění pro rozvoj turistiky a aktivit volného času.

Rozsah grafických prací:

Forma a způsob výsledného vypracování :

- komplexní soubor výkresů a textů (viz výše) v přehledné brožuře formátu A3
  - 1 plakát představující hlavní myšlenky návrhu (100x70 cm)
  - 1 archivní CD se všemi výstupy v originále použitého formátu a v tiskovém formátu PDF (rozlišení odpovídající výslednému tisku)
  - prezentace celého komplexu v e formátu PowerPoint;
- (+ na základě domluvy s vedoucím DP lze v odůvodněných případech upřesnit jak formu zpracování tak podrobnost práce.)

Minimálně 10 stran A4

Seznam doporučené literatury:

Vlastimil Janků a kol.: Historie Znojma v obrazech

Sborník Státního archivu Znojmo 2008

Vladislav Razím: Znojmo – středověká hraniční pevnost

Rozsah grafických prací:

Architektonický návrh bude v konečné fázi dokumentován:

Analytickou částí:

Schémata celoměstských vztahů – výkres širších vztahů stávající
Aktuální analýzy řešeného území doplněné aktuální fotodokumentací a všeobecnými informacemi o městě ZN Teoretická východiska /rešerše příkladů, schémata, grafy, loga.../ se závěry pro zvolený prostorový koncept spolu s textovou částí Součástí analytické části elaborátu budou konceptní skici a vlastní referenční příklady.

Návrhovou částí:

Výkres širších vztahů (stačí i schéma) - navrhovaný stav

Výkres - situace navrženého řešení v měřítku 1:1000 /1:500/

případně dílčí situace parteru 1:500 /1:200/

Standardní výkresy ortogonálních zobrazení půdorysů, pohledů a důležitých řezů v měřítku 1:200 /1:100/

Prostorové vyjádření návrhu (vybrané prostorové zobrazení architektonického řešení, perspektivy vybraných veřejných prostorů, zákresy do fotografií, 3D model), případně fotografie pracovního fyzického modelu

Schémata principu obsluhy území a dopravního řešení, případně řešení inženýrských sítí (doloženo schematickou koordinační situací)

Průvodní zpráva s popisem navrženého prostorového konceptu, urbanistického a architektonického řešení, důležitých údajů o aktualizovaném využití území, principu obsluhy a dopravního řešení, zásady řešení parteru a zeleně veřejných prostor.

Seznam odborné literatury:

Viz str. 1

Termín zadání diplomové práce: 20.2.2012

Termín odevzdání diplomové práce: 11.5.2012

Diplomová práce se odevzdává v rozsahu stanoveném vedoucím práce; současně se odevzdává 1 výstavní panel formátu B1 a diplomová práce v elektronické podobě.

Bc. Marie Vlčková
Student(ka)

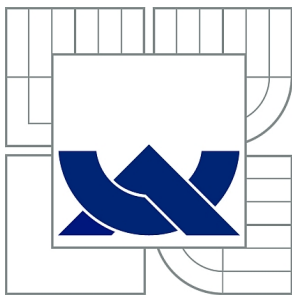
doc. Ing. arch. Karel Havliš
Vedoucí práce

doc. Ing. arch. Karel Havliš
Vedoucí ústavu

V Brně, dne 20.2.2012

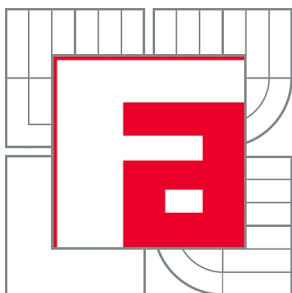

doc. Ing. Josef Chybík, CSc.
Děkan

VYSOKÉ UČENÍ TECHNICKÉ V BRNĚ

BRNO UNIVERSITY OF TECHNOLOGY

FAKULTA ARCHITEKTURY
ÚSTAV NAVRHOVÁNÍ V.

FACULTY OF ARCHITECTURE
DEPARTMENT OF DESIGN V.

ZNOJMO - KAPUCÍNSKÝ KLÁŠTER A HRADEBNÍ PŘÍKOP

ZNOJMO – CAPUCHIN MONASTERY AND TOWN WALLS MOAT

DIPLOMOVÁ PRÁCE

MASTER'S THESIS

AUTOR PRÁCE

AUTHOR

Bc. MARIE VLČKOVÁ

VEDOUCÍ PRÁCE

SUPERVISOR

doc. Ing. arch. KAREL HAVLIŠ

BRNO 2012

KAPUCÍNSKÝ KLÁŠTER A HRADEBNÍ PŘÍKOP

Město Znojmo

Znojmo je druhé největší město Jihomoravského kraje ležící 55 kilometrů jihozápadně od Brna. Nachází se na svahu nad řekou Dyjí v blízkosti hranic s Rakouskem.

Katastrální území města se rozkládá na ploše 65, 93 km² a podle posledního sčítání lidu má 34 097 obyvatel. Znojmo bylo významným strategickým bodem na trase z Prahy do Vídně, v první polovině 13. století bylo jako první na Moravě povýšeno na královské město, což dále posílilo jeho význam a vliv. Od 12. století ve městě a jeho okolí vznikají kláštery jako centra vzdělanosti, velkého rozkvětu dosáhlo Znojmo ve 13. a 14. století, kdy byl již zaveden vodovod, byly zde dlážděné ulice a dva špitály. Bylo zde silné zastoupení německy mluvícího obyvatelstva, které bylo oslabeno po první světové válce, s odsunem Němců z pohraničí v roce 1945 německá populace ze Znojma téměř zmizela a město v následujících letech ztratilo většinu svého politického a kulturního významu, který znovu roste teprve v posledních letech.

V současnosti je město díky své hraniční poloze oblíbeným turistickým cílem pro návštěvníky z Čech i Rakouska. Nachází se zde řada kulturních památek, z nichž nejvýznamnější je románská rotunda svaté Kateřiny postavená již v 11. století, jejíž interiér je vyzdoben unikátní nástěnnou malbou z roku 1134. V blízkosti rotundy na skalním ostrohu nad řekou Dyjí stojí další významná památka a výrazný orientační bod – Znojemský hrad, zvaný též Deblínský zámek, na návrší naproti rotundě se pak nachází kostel svatého Mikuláše a ojedinělá dvoupatrová kaple svatého Václava, které uvozují výhled do údolí Dyje při pohledu od rotundy. Kromě množství památek je ale Znojmo cílem návštěvníků i díky dlouholeté vinařské a ovocnářské tradici. Znojemského vinobraní se každoročně účastní na 80 tisíc návštěvníků a znojemské okurky se staly pojmem i v zahraničí. Široké okolí města nabízí i síť pěších tras a cyklostezek navazujících na stezky v sousedním Rakousku a z velké části probíhají působivou krajinou národního parku Podyjí založeného roku 1991, na nějž na rakouské straně navazuje Národní park Thayatal.

Teoretická východiska návrhu

Přestože při výstavbě města nebyla jistě na prvním místě jeho estetická stránka, nebyli naši předkové lhostejní k tomu, jak vypadá prostředí, které si pro sebe k životu vytvářeli. Z dnešního hlediska však již lze celkem oprávněně tvrdit, že jednou z nejcennějších hodnot historického jádra Znojma je právě jeho krása. Celkový obraz města byl sice v posledním století drasticky ovlivněn především výstavbou panelových sídlišť, průmyslových objektů a silničních komunikací, historického jádra se však tyto negativní vlivy díky kvalitnímu územnímu plánu z konce 19. století nijak zásadně nedotkly, a tak si dnes můžeme bez potřeby přílišného zapojení fantazie představit, jak asi vypadalo velké město na území Čech od renesance až do konce 18. století. Než se pustíme do konkrétní analýzy prostorové kompozice Znojma, je třeba krátce promluvit k obecným principům zdařilé městské kompozice, jichž je Znojmo výborným příkladem. Jádro Znojma můžeme dnes díky sledu historických událostí obdivovat pro jeho výjimečnou zachovalost v duchu kompozice renesančně barokního města. Jelikož není potřeba mnoho, a jen několika necitlivými zásahy je možné staletí budovaný obraz města poškodit či znehodnotit, pokusíme se nyní nastínit, na co je potřeba z hlediska uchování obrazu a specifického genia loci města Znojma brát ohledy, a kde je naopak žádoucí nebýt příliš důsledný ve snaze o „tradiční“ vzhled.

Ve výtvarné kompozici města, stejně jako v urbanismu, nehraje jednotlivý dům tak zásadní roli, jak bychom si mohli myslet. Jde především o kvalitu vazeb a vztahů mezi větším počtem domů, která je rozhodující pro naše hodnocení estetiky městské zástavby. Při dálkových pohledech,

kdy vnímáme město jako celek, totiž nehraje roli oprýskaná omítka, nebo špatný druh oken. Naprostá většina zástavby totiž v celkovém obrazu tvoří jen pozadí na kterém se rýsují významné dominanty. A právě jejich podoba a vzájemné prostorové vztahy určují specifický obraz konkrétního města, na základě kterého jsme schopni ho jednoznačně rozpoznat od jiných. Jako u většiny složitých obrazů máme i u města tendenci si pamatovat a vnímat především výraznou siluetu tvořenou dominantami. Tato silueta je pak nejčastějším reprezentantem toho, co bychom mohli nazvat mentálním obrazem města. Pro správné pochopení pojmu dominanty je ovšem důležité rozlišovat, jestli je stavba dominantou nejen z hlediska pouhého tvaru a velikosti, ale také z hlediska jejího společenského, kulturního a funkčního významu. Například výšková administrativní budova, nebo tovární komín vystupující nad hladinu okolní zástavby jistě nevyvolá u diváka stejnou emocionální reakci jako stejně vysoká kostelní věž. Abychom totiž mohli prostorovou dominantu považovat za krásnou, musíme podvědomě souhlasit s jejím nárokem na vytváření obrazu města.

Jinými slovy, při posuzování krásy hraje důležitou roli vztah tvaru a vzhledu dominanty s jejím společenským a symbolickým významem. Přestože se celkový vzhled města Znojma utvářel mnoho století a podepsaly se na něm snad všechny dobové styly, které si v dílčích otázkách architektury často odporovaly, působí dnes výsledná kompozice města neuvěřitelně vyrovnaně. Znojmská veduta se totiž ustálila relativně rychle, její dominanty tvořily od počátku významné veřejné budovy sloužící všem obyvatelům města, a proto nebylo jejich výrazné působení v dálkových pohledech nikdy zpochybňováno. V době historického vývoje by si asi těžko některý z měšťanů dovolil postavit si dům, který by konkuroval radnici či kostelu. Dokonce i ty nejvýstavnější městske paláce jsou na vedutách jen stěží rozpoznatelné v moři střech okolních domů.

Urbanistický vývoj městského domu

Počátky vývoje městské blokované zástavby ve Znojme lze vysledovat již v raném středověku. Podél obchodních cest a především na jejich křižovatkách vyrůstaly domy obchodníků a zemědělců. Potřeba chránit svůj těžce získaný majetek v otevřené krajině vedla ke vzniku zdí a ohrad kolem pozemků. Podlouhlé parcely byly orientovány kratší stranou kolmo k cestě a delšími na sebe navazovaly, sdílením delší zdi se sousedem se dalo na opevnění výrazně uspořít, tím vznikly první shluky obestavěných dvorců.

Aby byl dvůr co nejlépe využit, stavěly se domy do rohů pozemku. Kratší strana do ulice zase přispívala k lepší obraně domu před neustálou hrozbou napadení zvenčí tím, že okna a vstup do domu byly umístěny ze strany do dvora. Po obestavění všech volných ploch podél cest nezbyvá nic jiného, než parcely dělit a prodávat, nebo na nich stavět další domy se společným dvorem. Dalším vývojem došlo k zahuštění zástavby do té míry, že pozemky byly již zcela rozděleny mezi jednotlivé domy a aby bylo možné dostat se vůbec z ulice na dvůr za domem, jsou nové domy budovány nad průjezdy. Poprvé tak začíná vznikat uzavřený blok se zcela zastavěnou uliční frontou. Tento proces se však neděje plošně, ale v úzké vazbě na význam ulic vymezujících konkrétní blok.

S výstavbou městského opevnění se mění význam dvorů jako chráněných kousků krajiny izolovaných od vnějšího světa a pozornost se obrací k nově vzniklému fenoménu městského interiéru. Bezpečí obyvatel a majetku teď již nemusí primárně zajišťovat samotné obydlí a tak dochází ke změně orientace ze dvora na ulici.

Nová potřeba kontaktu domu s náměstím a ulicí vede k renesančním přestavbám sloučených průčelí tak, aby okna důležitých místností vedla do veřejného prostoru. V přízemí je průjezd spojen s dílnou či obchodem do tzv. mázhauzu, představujícího přechod mezi veřejnou ulicí a soukromým domem. Kvůli uspořené nákladů jsou přestavovány starší domy s křivolakým půdorysem daným organickým růstem města v prvotních fázích vývoje. Jen výjimečně bohatí měšťané si mohli dovolit skoupit sousední domy a na jejich místě postavit plnohodnotný renesanční palác. Protože v této době již byla ustálena uliční síť, musejí se i tyto novostavby přizpůsobit nepravidelným půdorysům parcel. vizuálně se zvětšuje původně drobné měřítko uličního prostoru.

V době baroka se již při přestavbě domu častěji volí jeho zbourání a následná novostavba.

Způsob života ve městě je natolik odlišný od dob, kdy vznikly starší domy, že nemá smysl snažit se o jejich adaptaci. Tomuto trendu také svědčí výrazně větší majetek měšťanstva. Potřeba rozšíření obytné plochy domu, zázemí a hospodářských budov vede k zastavování vnitroblokových dvorů. U některých domů je tak původní dvůr redukován pouze na otevřený světlík s pavlačí. Do struktury města výrazně zasahují paláce zámožných měšťanů a šlechty. Znovu tím také dochází ke změně měřítka ulice. Dnešní stav uvedeného příkladu znojemského městského bloku mezi Horním náměstím a ulicemi Obroková a Zelenářská pozoruhodně reflektuje téměř celý jeho historický vývoj a popisované jevy tak dobře ilustruje. Domy v málo frekventované Zelenářské ulici mají z urbánního hlediska stále charakter prvotního osídlení, i když jsou novodobě přestavěny. Směrem k radnici a Václavskému náměstí přibývá domů renesančních z doby největšího rozmachu města. Následuje barokní Althanský palác a pod radniční věží renesanční palác městského úřadu. Zástavba Obrokové ulice a jižní strany Horního náměstí představuje přehlídku těch nejvýstavnějších domů od renesance po klasicismus a samotné nároží těchto dvou nejfrekventovanějších veřejných prostor města je přestavováno snad v každém uváděném období. Naposledy do podoby obchodního domu Baťa reprezentujícího meziválečnou modernu.

SCHÉMA CELOMĚSTSKÝCH VZTAHŮ

Železniční doprava

Město Znojmo leží na spojnici tří železničních tratí regionálního významu. Jsou to tratě od Břeclavi, Jihlavy a Retzu (Vídne). Ty jsou zapojeny do integrovaného dopravního systému Jihomoravského kraje. V roce 2011 byla dokončena modernizace a elektrifikace trati vedoucí přes Šatov do rakouského Retzu, včetně kompletní rekonstrukce železničního mostu vedoucího přes řeku Dyji a samotného znojemského nádraží. I přes určitý útlum železniční dopravy, jež je důsledkem nárůstu individuální automobilové dopravy v posledních letech, vznikají iniciativy podporující její rozvoj. Tyto snahy či aktivity lze vypořádat ve dvou polohách. České dráhy, jakožto majoritní dopravce, nastínily v roce 2001 dokumentem „Rozvojové záměry ČD v krajích“ možnosti prověření nové rychlostní tratě Brno – Pohořelice – Znojmo a nové rychlostní propojky Hrušovany na Jevišovku – Vranovice, čímž by došlo k výrazným časovým úsporám v železničním spojení Brna a Znojma. Dnešní situace bez přímého napojení Znojma na krajské město je zoufalá.

V květnu roku 2009 bylo 40-ti jihomoravskými a dolnorakouskými obcemi podepsáno memorandum za modernizaci železničních tratí č. 244, 245 a 246, propojujících Brno se Znojmem, a obnovu historického spojení s Rakouskem (Hevlín - Laa a.d. Thaya). Na popud obcí vznikl požadavek na vypracování studie prověřující možnosti vzniku integrovaného mezistátního dopravního systému propojujícího Znojmo, Mikulovsko, rakouské Vinné čtvrti (Weinviertel). Mohl by tak vzniknout systém podobný systému EgroNet, propojujícího severozápadní Čechy, Sasko a Horní Falc. Páteří tohoto systému by byla právě modernizovaná železnice a bylo by možné ji dále rozšiřovat do českého i rakouského vnitrozemí.

Silniční doprava

Znojmo se nachází stranou hlavních evropských dopravních koridorů, ale přesto na důležitém silničním tahu E59 Praha – Jihlava – Vídeň - Záhřeb. Tato dopravní tepna od Prahy na Vídeň prochází v těsné blízkosti historického jádra města ulicemi Pražská, Sokolská, přes Mariánské náměstí (odkud vede hlavní tah na Brno) a dále ulicí Čermákovou a Vídeňskou třídou. Tato hlavní trasa vedoucí městem je však jediná a tranzitní doprava (cca 22 000 aut denně) město neúměrně zatěžuje. V současné době proto již však probíhá výstavba městského obchvatu, který se celému městu vyhne. Je rozdělen do tří fází. První úsek spojuje hlavní tah od Brna, vychází z křižovatky ulic Suchbátelská a Družstevní, překračuje potok Leska, obchází město ze severovýchodu a provizorně končí u silnice č. 399 severně od znojemské nemocnice. Předpokládané dokončení

prvního úseku je plánováno na říjen roku 2013. Druhý úsek navazuje na úsek první, z jižní strany lemuje Přímětice a mimoúrovňově se připojuje k ulici Pražská na západní hranici města. První a druhý úsek řeší tranzitní dopravu od Brna směrem na Prahu, třetí část by však měla stejný problém vyřešit na trase Vídeň – Praha a doplnit obchvat v celé délce. Tato varianta je však zatím pouze zanesena do Územního plánu města Znojma. Do té doby bude jako zbylá část obchvatu fungovat ulice Družstevní, procházející průmyslovou zónou. Tato ulice byla již v minulosti rekonstruována právě jako příprava na stavbu obchvatu. Po dokončení prvních dvou etap (a později i té třetí) bude veškerá tranzitní doprava odsunuta mimo centrum města a dojde tak k jeho zásadnímu zklidnění.

AKTUÁLNÍ ANALÝZA ŘEŠENÉHO ÚZEMÍ V KONTEXTU HISTORICKÉHO JÁDRA MĚSTA

Silniční doprava

Historické Jádro Znojma je plně přístupné motorovým vozidlům a není tedy problém zajistit základní dopravní obslužnost naprosté většiny domů. Všechny příjezdové cesty do města vedou trasami od původních bran, takže je možné se velmi rychle dostat na všechna klíčová místa. Obdobně jako v jiných městech je i ve Znojmě obecně problém s dopravou v klidu. Většina domů má dvory přístupné průjezdem, takže je možné parkování na pozemku, případně v průjezdu. Počet parkovacích míst ve veřejném prostoru je však zcela nedostatečný a s rostoucím automobilizmem se bude jen zhoršovat. Pro potřeby návštěvníků města jsou k dispozici placená parkoviště především na jihu u cesty z Vídně a na severu u cesty na Prahu. Pro parkování návštěvníků města je vyhrazeno i několik pásů uvnitř města. Celková kapacita parkovacích míst pro veřejnost v blízkosti historického jádra je v současnosti přibližně 350 - 400 stání.

Pěší a cyklistické trasy

Znojmo je díky svému měřítku i rozměrům nejlépe uzpůsobeno pro pěší pohyb. Logické trasování cest a průchodů umožňuje vždy několik variant, jak se dostat z bodu A do bodu B, čímž se město stává pro chodce poutavým. V rámci rozvoje turismu je v blízkosti centra města vedeno několik cyklostezek. Přimo vnitřkem města vede cyklostezka po České ulici, město je také možno objet na kole po obvodu hradeb městským parkem. Nejzajímavější je však bezesporu trasa podél řeky Dyje spojující město s Louckým klášteřem, odkud se naskýtá nejkrásnější pohled na město. V turistické sezóně jezdí městem v pravidelných intervalech také oblíbený kolový turistický vláček. Trasa vláčku se klikatí městem tak, aby si mohli cestující prohlédnout ty nejzajímavější místa Znojma, ke kterým dostanou ve vláčku i komentář. Turistický vláček je sponzorovaný firmou Znovín se sídlem v Louckém klášteře, kde je i hlavní stanice vláčku. Kromě nevšedního zážitku a komentované prohlídky města slouží v létě vláček také jako příjemný způsob dopravy mezi městem a plovárnou v Louce.

Památková ochrana budov

Celé historické jádro Znojma bylo v roce 1971 prohlášeno městskou památkovou rezervací. Na schématu je dobře vidět rozložení budov ve městě podle jejich umělecké a historické hodnoty. Ve Znojmě je celkem 163 památkově chráněných objektů, mnoho z nich má status kulturní památky a jedna stavba je dokonce klasifikována jako Národní kulturní památka - rotunda Panny Marie a sv. Kateřiny.

Dominanty a pohledy

Jak již bylo probíráno v kapitole o prostorové kompozici města, jeden z hlavních půvabů Znojma spočívá v dramatických průhledech ulicemi města a neuvěřitelně proměnlivém působení jeho dominant v dílčích vedutách, kdy je možné známé stavby sledovat z rozličných úhlů, výškových úrovní a v různém nasvětlení. Obzvláště silně působí pohledy, kde je patrný vztah města a okolní krajiny.

Atraktivita veřejných prostor

Atraktivita veřejných prostor ve Znojmě má silnou vazbu na kulturní hodnotu budov tvořících uliční frontu zástavby a ty mají zase vazbu na rozvoj obchodu a služeb, který se podílí na atraktivitě veřejného prostoru.

ŘEŠENÉ ÚZEMÍ

Řešené území kapucínského kláštera a jeho zahrad se nachází v centru města Znojma, přesněji na jižní straně Masarykova náměstí. Území bývalo součástí fortifikačního systému města. Na východní straně území se nalézá dodnes zachovalá Vlkova věž (také Vlčí), která bránila jižní vstupní městskou bránu. Hradby jsou dodnes velmi silným motivem ve městě a to hlavně díky tomu, že na začátku 19. století měšťané nepodlehli dobovým tendencím bourání hradeb a město si tak zachovalo středověký ráz.

V rámci návrhu je zpracována přestavba bývalého kapucínského kláštera na domov s pečovatelskou službou, k tomuto účelu je také navržen nový objekt v zahradách kláštera a dále je navržena rekonstrukce bývalého Tip klubu při zachování jeho stávající funkce společenského sálu. Součástí řešení je také návrh parkování v parkánu hradeb.

Od východní k západní straně se terén v území svažuje směrem ke Gránickému údolí a zde je opět vymezen hradební zdí. Celá jižní strana lokality je v podstatě tvořena parkánem, který sousedí s okresní vazební věznicí. Na severní straně je území vymezeno Masarykovým náměstím.

Z hlediska celkového řešení objektů v této lokalitě se jedná o poměrně nevyváženou směs hmotově i funkčně odlišných staveb. Nalézáme zde jak velmi výrazné objekty, jako např. bývalý kapucínský klášter, kostel svatého Jana Křtitele, bývalý společenský sál, okresní soud a vazební věznicí, tak i větší městské domy na východní či rodinné domy na západní straně od řešeného území.

Z této celkové situace je jasné, že se nalézáme na rozhraní mezi městem vnitřním a vnějším, mezi veřejným prostorem či spíše klidovou zahradou. Návrh sociální funkce domova s pečovatelskou službou nám umožňuje udělat jakýsi kompromis mezi těmito až protichůdnými prostory. Jedná se i nadále o veřejný prostor - zahradu, ale díky umístění domova s pečovatelskou službou dostává lokalita nový sociální význam a vyzvedává se tak z pozice podružného městského prostoru na úroveň jeho plnohodnotné součásti.

V celkovém řešení není kladen důraz na ohromení městského diváka či nalákání turistů. Jedná se spíše o vylepšení stávajícího stavu tak, aby se nový návrh stal přirozenou součástí města.

Motiv zahrady

V klášteře i v novém objektu domova s pečovatelskou službou se objevuje ústřední motiv zahrady. Zahrada je zde klidovým místem setkání, relaxace a odpočinku.

“Vždy, když byli muži a ženy zbaveni strachu z váleku, hrozby smrti hladem, a měli aspoň chvíli volna, odehrával se jejich život v zahradě. V legendárních zahradách antiky, zahradách středověkých klášterů a uzavřených zahradách islámského Španělska, ve velkých barokních zahradách a rokokových zahradách Francie šestnáctého a sedmnáctého století, v romantických

anglických zahradách osmnáctého století, čínských a japonských zahradách, šlo umění zakládání a udržování zahrad vždy ruku v ruce s uměním architektury.”

“Rajská zahrada byla obdivována jak pro svou krásu, tak pro své ovoce. Máme zahrádky pro potřeby naší kuchyně, bylinkové zahrádky, ale o "zahradě" jako takové, vždy uvažujeme v první řadě jako o prostoru, vytyčeném a udržovaném pro uspokojení našich psychických potřeb.”

V dnešní době je území využíváno jako park s omezenou dobou vstupu. Díky své pozici v samém jádru města a díky návaznosti na Masarykovo náměstí je park v současnosti celkem aktivně využíván veřejností, a to nejčastěji staršími lidmi a maminkami s dětmi. Hlavně s ohledem na tuto skutečnost by nebylo vhodné v rámci návrhu lokalitu zcela zastavět a připravit tak veřejnost o možnost zeleně v srdci města. Další nespornou výhodou tohoto území je krásný výhled do údolí řeky Dyje. Nejen že tak lokalita čerpá výhody ze své pozice, ale zároveň je na západní hranici velmi silně propojena s okolní přírodou.

Všechny tyto vstupy jsou v co největší míře zapracovány do projektu. Je zde jasně patrná snaha o respektování okolní krajiny a to jak vnějším výrazem, půdorysným uspořádáním, tak i materiálovým řešením. Hmotové řešení nově navrženého domu s pečovatelskou službou je záměrně navrženo tak, aby z vnější části odkazoval na historii hradeb a hradebního okruhu a současně respektoval své okolí jako obytnou městskou zahradu. Jeho vnitřní dvůr koresponduje s vnitřními dvory kláštera, ale zároveň umožňuje vniknutí této zahrady do jeho středu. Dům tak splývá se svým okolím na více úrovních, stává se jeho součástí a naopak okolí je nedílnou součástí domu.

Motiv hradeb

V návrhu nového domu s pečovatelskou službou se velmi silně projevuje motiv hradeb. Hrady nejsou typické jen pro řešenou lokalitu, ale pro celé město Znojmo.

Znojenské městské opevnění tvořilo složitý systém. Hlavní část fortifikačního systému tvořila 2,5 kilometru dlouhá hradební zeď, která s odstupem několika metrů sledovala hradební příkop nebo probíhala na hraně skalnatých svahů. Podle dochovaných částí byla hradba zakončena předprsní zídka s cimbuřím.

Zeď dosahovala výšky až 7 metrů a byla zhruba 1,5 - 1,7 metrů silná. Průchod hradbou umožňovalo několik bran. Na severní straně to byla brána Horní, jíž se přijíždělo od Prahy a Jihlavy, na jihovýchodě brána Dolní, směřující do Vídně a na východě brána střední, napojená na cestu k Brnu. Místní význam měla brána Napajedelská, která na jihozápadě umožňovala přístup k Dyji. Horní brána se skládala z portálu v hradbě a z vysoké hranolové věže. Svým typem odpovídala bráně Dolní, jejíž věž, zvaná Vlkova (případně také Vlčí), se dochovala dodnes.

Součástí hlavní obranné linie byly také hradební věže. Úseky mezi věžemi byly dlouhé 80-90 metrů. Na základě dnešního stavu, starých zobrazení a situačních plánů měla většina věží válcový tvar, jen čtyři byly hranolové.

Součástí městského opevnění byl také parkán - asi deset metrů široká ulička lemující zvenku hlavní hradbu (kromě částí nad Dyjí a Gránickým údolím). Druhou stranu parkánu vymezovala 70 až 80 centimetrů široká parkánová zeď. Vysoká byla kolem 2 metrů. Parkán bránil v přístupu útočníka k hlavní hradbě a zároveň přispíval k její stabilitě. Vnější líc parkánové zdi vyrůstal ze stěny částečně dochovaného příkopu. Šířka příkopu při jeho horní hraně se pohybovala kolem patnácti až dvaceti metrů. Na vnější straně příkopu byl navržen val.

Po skončení husitských válek proběhla modernizace opevnění. Šlo především o vybudování třetí vnější hradby, která využívala stávající val. Vnější hradba byla podobná jako parkánová zeď, vyznačovala se však systémem půlkruhových, dovnitř otevřených bašt. Před touto hradbou byl vyhlouben druhý příkop.

Po skončení husitských válek proběhla modernizace opevnění. Šlo především o vybudování třetí vnější hradby, která využívala stávající val. Vnější hradba byla podobná jako parkánová zeď, vyznačovala se však systémem půlkruhových, dovnitř otevřených bašt. Před touto hradbou byl vyhlouben druhý příkop.

KONCEPCE FUNKČNÍHO VYUŽITÍ

1. Kapucínský klášter

V rámci diplomové práce je navržena přestavba kláštera na dům s pečovatelskou službou. Hlavními důvody tohoto řešení je velmi výhodná pozice kláštera v historickém centru města, možnost využití stávajícího dispozičního řešení v co nejvíce možném rozsahu a možnost využití klášterních zahrad jako ploch pro relaxaci. Díky pozici kláštera v centrální části Znojma služby pro seniory netvoří pouze komerční prostory v objektu, ale i obchody a služby v centru města. Docházkové vzdálenosti do důležitých či potřebných míst jsou tak minimalizovány a je maximálně podpořena samostatnost potenciálních klientů domova.

2. Společenský dům - Tip klub

V dnešní době nevyužívaný objekt společenského sálu je v tomto projektu rekonstruován s ponecháním jeho původní funkce. Celkové řešení by mělo hlavně vyřešit provoz sálu pro různé společenské akce jako například plesy, bály, koncerty ale i divadelní představení menšího významu. Objekt by tak tedy mohl sloužit městu, organizacím s různým zájmovým zaměřením, ale i školám a školkám. V diplomové práci se zohledňuje hlavně řešení hmotového působení objektu, které se ve stávající podobě nezdá příliš vhodným. Jako doplnění funkce společenského sálu je navržen i nový prostor konferenčního sálu, který sdílí zázemí se stávajícím objektem. Nový konferenční prostor je napojen na Tipklub v I. podzemním podlaží. Oba sály využívají pro prostory nutného zázemí jižní část Tipklubu. Společně jsou propojeny jen v této obslužné části, a to pouze vertikálními komunikacemi. Provozy těchto dvou prostorů se tak navzájem nenarušují. Hmotové a dispoziční řešení bude podrobněji popsáno v dalších oddílech této práce.

3. Nový objekt domova s pečovatelskou službou

Tento nový objekt je navržen s největším důrazem na toleranci k okolnímu prostředí a k historickému významu tohoto území. Půdorysná stopa domu sleduje stopu původního hradebního opevnění, které vedlo až k patě Vlkovy věže. Celkový výraz domu z vnější části tedy připomíná prodloužení hradební zdi. Svým půdorysným uspořádáním připomíná písmeno U. V objektu tedy vzniká vnitřní dvůr, který koresponduje s vnitřními dvory kláštera. Nový objekt se tak snaží svým řešením co možná nejvíce zapadnout do kontextu města Znojma, města vnitřních dvorů a zadních traktů. Zároveň toto uspořádání umožňuje řešení vnitřní zahrady, klidového místa odpočinku a relaxace a odkazuje nás tak zpátky ke klášterní zahradě, která se v těchto místech vyskytovala již od dob založení kláštera.

Pěší propojení v území

Nutností propojení několika vnitřních dvorů, vnějších zahrad a více výškových úrovní vzniká v celkové situaci systém cest, které plynule přecházejí z interiéru do exteriéru, z prostoru poloveřejného do veřejného, z prvního patra jednoho objektu do druhého patra objektu jiného.

Všechny cesty a propojení jsou navrženy tak, aby vždy končily v zahradě či vnitřním dvoře a nebo plynule navazovaly na cestu jinou. Dostat se tedy z bodu "A" do bodu "B" zde tedy není otázkou předem určené cesty, ale možností volby.

Hlavní vnitřní komunikace kláštera plynule navazuje na komunikace venkovních zahrad a naopak cesty v zahradách plynule navazují na vnitřní komunikace v nově navrženém objektu.

Hlavní vstup do kláštera je ze strany náměstí, a to stávajícím průjezdem. Tímto vstupem je přístupné první patro kapucínského kláštera a také druhé patro nově navrženého objektu. Tento vstup bude mít denní a noční režim. Přes den bude zcela otevřen, ale naopak na noc bude kvůli bezpečnosti a ochraně majetku přístupný pouze pro obyvatele domu. Další dva vstupy do kláštera - jeden ze strany náměstí u kostela a druhý ze strany zahrad - bude přístupný pouze pro obyvatele domova.

Další vstup do území je realizován ze strany Vlkovy věže z ulice Kollárovy. Je tudy možný přístup do prvního podlaží nově navrženého objektu či průchod do hradebního okruhu a k parkovišti v parkánu. Pohyb po zahradách a parkánu je zcela volný, omezen bude až přístup do samotného domova a to jak ze strany zahrad, tak i ze strany Tipklubu. Je tak maximálně chráněno soukromí a bezpečnost obyvatel.

Nový objekt domova je zároveň navržen tak, že začíná i končí vyhlídkou. Vyhlídka ze strany kláštera umožňuje pohled na Vlkovu věž a na zahrady za klášterem. Vyhlídka ze strany společenského domu poskytuje výhled nad střechami západní části města do údolí Dyje.

Parkoviště v parkánu je ze strany kláštera přístupné buď delší cestou po hradební zdi, nebo nově navrženým schodištěm východně od bašty.

Dopravní řešení

Dopravní obsluha daného území je vyřešena v návaznosti na celkové řešení dopravní situace ve městě podrobně popsané v předdiplomním projektu. Ve Znojmě je velký nedostatek odstavných parkovacích stání. Právě proto jsou v blízkosti centrálního města navrženy dvě nová parkoviště a jeden parkovací dům. Jedno parkoviště je navrženo na náměstí Svobody a druhé právě v parkánu v blízkosti bývalého kapucínského kláštera. Systém je navržen tak, aby se co nejvíce snížilo procento motorových vozidel v historické části města.

Parkoviště je umístěno v jižní části lokality, tedy v místě dnešního parkánu. V dnešní době se tato oblast neudrzuje jako zbytek řešené lokality. Je zaplevelena náletovými dřevinami a místy i komunálním odpadem. Jediný udržovaný přístup skrze tuto část území je nebezpečná komunikace zhruba středem parkánu k trafostanici ve východní části. Tento přístup je nutno zachovat i v návrhu. Jelikož se nejedná o vizuálně působivou část území, jeví se návrh parkoviště jako velmi vhodné řešení. Jako jediná část v lokalitě není průchozí a je omezena parkánovou zdí z jedné strany a zdí vazební věznice ze strany druhé.

Parkoviště je přístupné z ulice Pasteurovy a je navrženo jako parkování v zeleni. Nabízí celkem 77 parkovacích stání. Jsou zde parkovací boxy vždy pro 8 aut, každý tento box je od druhého oddělen živým plotem z habru obecného. Tento domácí listnatý strom je velmi vhodný na tvarované živé ploty od jednoho do několika metrů výšky. Před každým boxem jsou navíc navrženy solitérní stromy - javory babyka. Pojízdna i odstavná plocha parkoviště je navržena z betonových zatravnovacích tvárnic. Celý charakter parkoviště tak rozhodně nevyznívá jako betonová plocha, ale jako park. Město tak bude oživeno návštěvníky, ale zároveň si maximálně zachová svůj přirozený charakter.

Parkoviště pro potřeby domova s pečovatelskou službou je navrženo při vstupu do zahrad od Vlkovy věže. Je zde navrženo 9 parkovacích stání výhradně pro obyvatele domova a personál. Další vjezdy do území jsou sice možné, ale v podstatě nežádoucí. Umožňují maximálně obsluhu objektů, zásobování či příjezd zásahových vozidel, rozhodně ale neumožňují vjezdy veřejnosti a když, tak jen na povolení (pro osoby s omezenou možností pohybu). Jedná se o vjezd do průjezdu kláštera ze strany náměstí a průjezd kolem Vlkovy věže z ulice Kollárovy do zahrad kláštera.

Obsluha a zásobování objektu bývalého Tipklubu je zajištěna stávajícím způsobem z ulice V Jirchářích.

PŘESTAVBA KAPUCÍNSKÉHO KLÁŠTERA

V rámci diplomové práce je navržena přestavba kláštera na dům s pečovatelskou službou. Hlavními důvody tohoto řešení je velmi výhodná pozice kláštera v historickém centru města, možnost využití stávajícího dispozičního řešení v co největším možném rozsahu a možnost využití klášterních zahrad jako ploch pro relaxaci. Díky pozici kláštera v centrální části Znojma služby pro seniory netvoří pouze komerční prostory v objektu, ale i obchody a služby v centru města. Docházkové vzdálenosti do důležitých či potřebných míst jsou tak minimalizovány a je maximálně podpořena samostatnost potenciálních klientů domova.

Díky skutečnosti, že klášter je památkově chráněným historickým objektem, jsou všechny stavební zásahy minimalizovány jen na nevyhnutelně nutné úpravy, které vedou ke správnému plnění funkce domova s pečovatelskou službou. V první řadě jsou odstraněny sádkartonové příčky z 90. let minulého století. Zásahy do původních památkově chráněných zdí jsou provedeny v co nejmenším možném rozsahu a jen v minimálním množství.

Hmotově se objekt kláštera nemění vůbec. Jen minimálně jsou upraveny okenní otvory ve vnějších fasádách. Nový výraz dostává objekt v části křížové chodby. Díky faktu, že se směrem do zahrady nejedná o historicky cenné zdivo, jsou zdi mezi rajskou zahradou a křížovou chodbou prolámany rozměrnými okenními otvory. Dochází tak k většímu propojení zahrady s chodbou oproti stávajícímu stavu.

Další změny nastávají v místě dvora před veřejnými toaletami. Díky nové funkci kavárny dochází k vertikálnímu zvětšení okenních otvorů. Ke změně také dochází v počtu a rozměrech oken ve společenské místnosti směrem do severní zahrady. Všechny tyto zásahy jsou provedeny s ohledem na památkově chráněný objekt a jen v opravdu nutném rozsahu.

V dispozičním řešení I.NP kapucínského kláštera se silně projevuje motiv tří zahrad, které vznikaly postupnými přestavbami a dostavbami. Každá zahrada má svůj vlastní charakter a atmosféru a podle jejich umístění také vzniklo dispoziční řešení navrhované přestavby.

Hlavní vstup do objektu se nachází v místě stávajícího průjezdu na jižní straně náměstí. V tomto průjezdu jsou umístěny další dva vstupy - jeden do kavárny a druhý do ordinace praktického lékaře. Hlavní prostor kavárny je navržen právě v místě bývalého klášterního dvora, kde jsou umístěny stoly a obslužný bar. Zázemí a toalety jsou řešeny v prostorech bývalých veřejných záchodů. Přes tyto obslužné prostory je přístupná i druhá zahrada.

Tato zahrada se v letních měsících může využívat jako letní zahrádka kavárny, nebo díky jejímu svažitému terénu se zde mohou konat různé společenské akce a menší koncerty.

Vstup do ordinace praktického lékaře je přístupný přes klášterní chodbu, ve které se nacházejí památkově chráněné stropní trámy. S ohledem na tuto skutečnost jsou zde navrženy jen minimální zásahy. Z této chodby je přístupná čekárna a na jejím západním konci toaleta a úklidová místnost. Na čekárnu dále navazuje ordinace a denní místnost pro lékaře.

Hlavní vstup do domova s pečovatelskou službou se nachází na nádvoří za vstupním průjezdem, vzniká tak tedy polosoukromý předprostor, který zajišťuje pocit většího bezpečí. Hlavním vstupem se vchází do vstupní haly. Ze vstupní haly je schodištěm i výtahem zpřístupněno II.NP, kancelář pro vedení domova, skladovací kóje a také obnovená křížová chodba, která ohraničuje rajský dvůr. Křížová chodba je ústředním komunikačním prostorem domova. Po celém jejím obvodu jsou v místech sklěněných ploch navrženy lavice, takže i v nepříznivém počasí zde může být využívána obyvateli domova. V severní části objektu ústí na Masarykovo náměstí a v jižní části v klášterních zahradách. V rajském dvoře je navržena klidová zahrada se zelení a možností posezení.

Na křížovou chodbu v jižní části objektu navazují byty a je zde umožněn výstup do klášterních zahrad, v severní části je z ní přístupná společenská místnost a její zázemí. Společenská místnost je určena pro vzdělávání, trávení volného času a pro oslavy.

V jižní části I.NP kláštera jsou navrženy tři bytové jednotky. Dva byty 2+kk a jeden byt 1+kk. Každý byt má zádveří, ze kterého se vstupuje do koupelny a hlavního obytného prostoru. Z tohoto prostoru je pak případně přístupná ložnice s šatnou. Všechny byty v domově jsou přizpůsobeny tak, aby vyhovovaly osobám s omezenou možností pohybu.

Druhé nadzemní podlaží je přístupné po stávajících schodištích ve východní a západní straně objektu. Nově navržené jsou pouze výtahy. Obě schodiště navazují na centrální chodbu a jsou tak dobře přístupné. Celé řešení umožňuje co nejjednodušší pohyb i orientaci. Druhé nadzemní podlaží kláštera je již plně věnováno bytům pro seniory. Nachází se zde celkem devět bytů. Tři byty v jižní části objektu jsou přístupné po schodišti a výtahem ve východní části objektu. Dalších šest bytů je přístupných po schodišti, které vede ze vstupní haly v I.NP.

Všechny byty jsou navrženy tak, aby co nejvíce výtěžily z podmínek bývalého kláštera, ale zároveň poskytovaly co možná největší komfort. Z hlavních chodeb se vchází do zádveří, které ve

většinu případů poskytuje prostor pro vestavné skříně. Ze zádveří se vchází do hlavního obytného prostoru a do koupelny. Jsou zde navrženy byty pro jednu osobu – garsoniery, byty pro manželský pár (tvořené dvěma obytnými místnostmi) a byty se třemi obytnými místnostmi určené pro osoby v kamarádském nebo příbuzenském vztahu. V celém objektu je navrženo 6 garsoniér, 4 byty 2+kk a dva byty 3+kk.

V severní části objektu je navíc navržen prostor pro skladování. Je načleněn skladovacími kóje, jedna kóje je vždy určena pro jeden byt. Před tímto prostorem je navržena prádelna. Byty v I.NP a v jižní části II.NP mají skladovací prostory v přízemí přístupné ze vstupní haly.

Rekonstrukce kulturního domu

Objekt bývalého společenského sálu se nachází v jižním rohu Masarykova náměstí ve Znojmě. Vznikl na místě několika městských domů vybombardovaných za druhé světové války. Má velmi výhodnou pozici v rámci města, výhodné je i umístění hlavního vstupu z náměstí. Další nespornou výhodou toho objektu je stávající řešení zásobování a obsluhy z ulice V Jirchářích. Provoz společenského sálu tak není rušen žádným obslužným provozem. Na celkovém řešení objektu je jasně patrná snaha autorů o zmenšení mohutného dojmu, který objekt vyvolává. Jeho půdorysné uskakování směrem od náměstí do ulice v Jirchářích vychází z původní parcelace. Zcela nepochopitelným se ale zdá metrový přesah střech. Je jasné, že tenhle přesah měl objekt opticky snížit, ale v historickém kontextu centrálního města se zdá být naprosto nevhodný. Také vertikální okna přecházející do střešní roviny spíše zvyšují celkový dojem mohutnosti.

Stávající členění objektu na provozní část a část pro návštěvníky vychází z možností daného místa a je s úpravami zachován i v navrhovaném řešení. V návrhu je objekt rozdělen na tři části - směrem k náměstí je část určená pro návštěvníky plesů a společenských akcí, další část objektu je určená k obsluze a provozu jeviště, poslední část tvoří komunikační jádro a zázemí pro účinkující. Toto dispoziční členění se propisuje i do řešení fasád. V rámci tohoto členění se vertikální komunikační jádro přesunulo z nevýhodné pozice uprostřed dispozice do jižní části objektu. Všechny stávající komunikace, které vznikaly nevhodným umístěním schodiště, se tak eliminovaly pouze na schodišťový prostor, ze kterého se vstupuje do obslužných, technických či sociálních místností. Schodišťový prostor se tak stává vlastně jediným komunikačním prostorem v obslužné části objektu. Toto řešení nám zajišťuje pohodlný pohyb pro účinkující a také bezproblémovou obsluhu objektu. Návštěvníci obou sálů - jak společenského, tak i konferenčního, nejsou nijak rušeni.

Druhé podzemní podlaží objektu bývalého Tip klubu je ve stávajícím stavu i v nově navrženém řešení věnováno technickým, obslužným a komunikačním prostorům. Hlavním důvodem je možnost zásobování z ulice V Jirchářích. Zásobování tak neruší provoz ani jednoho sálového prostoru. Na místnost, která slouží jako překladiště, je navázáno chodbou a schodišťovým prostorem. Tato chodba se šířkou 2,60 metrů zajišťuje plynulý provoz a umožňuje manipulaci s rozměrnými předměty. V tomto podlaží je dále navržena strojovna vzduchotechniky, elektrorozvodna a strojovna výtahu přístupná z prostoru překladiště.

První podzemní podlaží je také přístupné z ulice V Jirchářích. Na toto patro se v jeho východní části napojuje nový konferenční sál, který je součástí zahrady nového budova domova s pečovatelskou službou. Celé toto podlaží je zcela podřízeno provozu a zázemí tohoto sálu. Do foyer se vchází po přístupovém schodišti či rampě pro imobilní z ulice V Jirchářích. Je zde umístěna šatna s recepcí. Za těmito prostory je příprava pro catering. Všechny tyto prostory mají společné zázemí, které je tvořeno sociálním zázemím a kuchyňkou. Toalety pro návštěvníky konferenčního sálu jsou přístupné z foyer přes chodbu umístěnou vlevo od hlavního vstupu. Z této chodby je také přístupný sklad v západní části objektu. Toalety pro tělesně postižené jsou umístěny ve výhodnější poloze mezi foyer a sálem v návaznosti na vstup ze strany nového objektu s pečovatelskou službou. Napravo od foyer je přístupná obslužná část objektu tvořená komunikačním jádrem, obslužnými sklady a úklidovými místnostmi. Tato obslužná část je opět navržena tak, aby byl umožněna co nejsnadnější manipulace s rozměrnými předměty a obsluha celého objektu.

Do konferenčního sálu se také vstupuje ze strany nového objektu domova s pečovatelskou službou. Také únikové východy ze sálu ústí do zahrady tohoto objektu.

V prvním nadzemním podlaží je umístěn stávající společenský sál. Tento sál je přístupný ze strany Masarykova náměstí. Za hlavním vstupem se nachází zádveří s prodejem lístků. Na tento prostor navazuje foyer. V rámci foyer jsou umístěny šatny pro návštěvníky, sociální zařízení, schodiště. Z foyer se již vstupuje do hlavního sálového prostoru a prostoru přísálí. Mezi foyer a sálem je výškový rozdíl 900 mm. Tento rozdíl se překonává schodištěm v ose sálu a vnitřní rampou do přísálí. Z přísálí vedou dva únikové východy na terasu umístěnou v západní části objektu. Sál má kapacitu 120 návštěvníků a výškově přesahuje přes tři podlaží. Jeviště je umístěno v jiné části sálu. Prostor jeviště a jeho pomocných prostorů navazují na obslužnou část v jižní části objektu. Pomocné prostory pro jeviště jsou tvořeny skladem pro jevištní techniku, skladem kulís a rekvizit. Také je zde navržen čekací prostor pro účinkující před vystoupením. Všechny tyto prostory navazují na komunikační jádro v obslužné části objektu a to tak, aby provoz byl zcela plynulý a nedocházelo ke kolizi účinkujících s technickým provozem jeviště. Obslužná část objektu je v tomto patře tvořena opět komunikačním jádrem a šatnami pro ženy a muže. Sociální zázemí a sprchy šaten jsou umístěny u jižní fasády objektu.

Druhé nadzemní podlaží je v návštěvnické části tvořeno pouze galerií do foyer, přísálím, balkónem v hlavním sálu a sociálním zázemím. Prostory za jevištním prostorem jsou tvořeny skladem a zkušebnou. Zkušebna opět navazuje na obslužnou část objektu, která je v tomto podlaží tvořena komunikačním jádrem, místností pro režiséra a šatnami hudebníků.

V části pro návštěvníky je ve třetím nadzemním podlaží navrženo posezení, které je využívané pouze při konání společenských akcí. Bar se zázemím je navržen ve východní části. Zázemí je tvořeno skladem, denní místností pro obsluhu, sociálním zázemím pro obsluhu a úklidovou místností. Je zde také navrženo sociální zázemí pro návštěvníky, půdorysně umístěné stejně jako v I. a II. podlaží. V severní fasádě je umístěno výhledové okno směrem do náměstí. Kvůli snaze opticky snížit objekt je z přísálí vytvořena terasa. Z prostoru posezení je umožněn vstup na balkón v hlavním sále. V obslužné části je navržen sklad, který je přístupný po servisním schodišti ze zkušebny z nižšího podlaží. Nad jevištěm je umístěn můstek pro obsluhu světelné techniky.

Domov s pečovatelskou službou

Objekt domova je navržen do zahrad bývalého kapucínského kláštera. Svou hmotou i dispozičním uspořádáním zapadá do kontextu místa, které nikdy nebylo součástí hlavního městského prostoru. Situačně je dům umístěn do západní části řešeného území k objektu kulturního domu. Jeho půdorysné uspořádání navazuje na půdorysné uspořádání kapucínského kláštera. Stejně jako v klášteře, i zde vzniká vnitřní zahrada, která slouží obyvatelům domova jako místo setkání i odpočinku. Rozhodnutí umístit zde domov s pečovatelskou službou vzešlo z výhodné pozice kláštera a jeho zahrad ve vnitřním městě. Dům se nachází v centrální části města, ale zároveň v zahradě. Setkávají se zde tak výhody jak městského, tak i venkovského způsobu života. Propojení s přírodou a blízkost údolí řeky Dyje tak návrhu dává nový rozměr bydlení v domově tohoto typu.

Dům je v podstatě řešen ve dvou vrstvách – parter a patro s byty. Parter je primárně přístupný z průchodu od Vlkovy věže. Tento vstup do domova je považován za hlavní. Tím, že návštěvník nevchází do domu přímo z ulice, ale nejdříve prochází parkem, je jasně daná odlišnost tohoto objektu od jiných městských domů v centrální části Znojma. Z této přístupové cesty vnímáme domov jako objekt v zahradě. Další možný vstup do parteru domu je z ulice V Jirchářích průchodem za kulturním domem. Toto propojení ulice V Jirchářích se zahradami kláštera je vidět i v současné době, bohužel však jej není možné využívat. Obnovením tohoto propojení získáváme možnost průchodu z ulice V Jirchářích k Vlkově věži. Celková nálada tohoto průchodu, kdy přecházíme z prostoru veřejného do prostoru poloveřejného a zase zpátky do prostoru veřejného, koresponduje s průchody historické části kteréhokoliv města a zejména pak Znojma. V parteru domu jsou navrženy komerční prostory rehabilitací a posilovny. Tyto prostory jsou primárně určeny

obyvatelům domova, ale zároveň jsou veřejně přístupné. Prostor rehabilitací je navržen ve východní části objektu, napravo od hlavního průchodu. Prostor posilovny s tělocvičnou je navržen v jižní části objektu. Tento prostor je tvořen recepcí, posilovnou, tělocvičnou, šatnami a zázemím. Z tělocvičny je navrženo výhledové okno přes jihovýchodní roh objektu - směrem k Vlkově věži.

V severní části objektu je navržen sklad pro kola, lyže atd. První a druhé nadzemní podlaží je propojeno komunikačním jádrem u kulturního domu, výtahem při vstupu do domova ze strany kláštera a venkovním schodištěm propojující zahradu domova s nádvořím kláštera.

V rámci návrhu domova je do parteru tohoto objektu začleněn konferenční sál, dispozičně propojený s kulturním domem. Ukončení komunikace kolem vnitřní zahrady uvozuje vstup do tohoto sálu. Domov tak splývá s provozem kláštera, ale zároveň i s provozem sálu, který může být využíván seniory pro různé kulturní a společenské akce.

Patro s byty je přístupné jak komunikačním propojením s I.NP, tak hlavně přístupem přes nádvoří kláštera. Díky terénnímu skoku se druhé patro nového objektu napojuje na první patro kláštera. Oba provozy tak mohou využívat služby a zázemí v druhém objektu. Ze strany kláštera je nový objekt uvozen vyhlídkou směrem do zahrad a na Vlkovu věž. Půdorysným odskočením od hrany kláštera zde vzniká vyhlídka venkovní – předprostor před vlastním domem. Zároveň je zde navržena vyhlídka krytá, která za prvé umožňuje setkání obyvatel nebo návštěv a za druhé uvozuje hlavní komunikaci – pavlač. Jedná se tak o vstupní předprostor do domova z toho přístupu. Je zde umístěn výtah, který propojuje I. a II. NP. Z otevřené pavlače jsou přístupné jednotlivé byty. Dům začíná i končí vyhlídkou. Na druhém konci domu se pavlač opět mění ve výhledku/místo setkávání. Kolem komunikačního jádra je vytvořen prostor, který umožňuje posezení obyvatelům či návštěvám. V západní fasádě tohoto prostoru jsou prolomeny tři okna, které umožňují výhled do zahrad a parkánu v západní části lokality a do údolí řeky Dyje. Tím, že v této části domov navazuje na ne příliš vzhledný kulturní dům, je pavlač přetažena před jeho fasádou až na střechu konferenčního sálu. Přes tuto zelenou pochůzí střechem se opět dostáváme na nádvoří kláštera. Toto přetažení pavlače napomáhá začlenit mohutnou hmotu kulturního domu do intimní nálady poloveřejné zahrady.

Členění domu v jednotlivých patrech se vписuje i do vnějšího výrazu fasád. Komerční prostor parteru naznačuje pokračování hradební zdi, zatímco obytný prostor druhého patra i z vnější strany naznačuje obytnou funkci.

Vypsání aspekty ilustrují, na kolika různých úrovních dům funguje v daném území a kolik může svým obyvatelům nabídnout. Můžeme jej považovat za dům v zahradě, zahradu v domě, dostavbu ke klášteru, dům na hradbě ... Můžeme v něm spatřovat propojení městských prostorů a také jej můžeme brát pouze jako zkratku při průchodu městem.